

Ήταν πολύ όμορφες οι αδελφές Αστερία και Λητώ (κόρες του Τιτάνα Κοίου και της Τιτανίδας Φοίβης). Ο Δίας πρώτα είδε την Αστερία και την πόθησε. Εκείνη όμως είχε την καρδιά της δοσμένη σε άλλον, στον άντρα της Πέρση, στον οποίο είχε χαρίσει κόρη την Εκάτη (αν και υπήρχαν πολλοί που έλεγαν ότι στην πραγματικότητα η Εκάτη ήταν κόρη του Δία). Ο αρχηγός θεών και ανθρώπων την κυνήγησε. Στην απελπισία της, η Αστερία πήδηξε από ένα βράχο κι έπεσε στη θάλασσα. Θύμωσε ο Δίας και τη μεταμόρφωσε σε κακοτράχαλο νησάκι. Και ήταν το μοναδικό στον κόσμο νησί που δεν μπορούσε κάπου να ριζώσει: Πλανιόταν πάνω κάτω στο Αιγαίο, έγινε φωλιά ορτυκιών, το είπαν Ορτυγία. Οι θαλασσινοί το συναντούσαν στα ταξίδια τους, το προσπερνούσαν και το βάφτισαν «Δήλος» (= σημαδούρα, σε ελεύθερη απόδοση).

Ο Δίας γρήγορα ξέχασε την Αστερία. Είχε δει την αδελφή της τη Λητώ και την είχε ερωτευτεί. Αυτή δεν τον αρνήθηκε. Στους εννιά μήνες, την έπιασαν οι πόνοι. Κόντευε να σκάσει από τη ζήλια της η Ήρα και διέταξε κανέναν τόπο να μη δεχτεί την ετοιμόγεννη Λητώ. Αρκετά παιδιά είχε σπείρει ο βασιλιάς των θεών. Δεν της χρειαζόταν να έχει μέσα στα πόδια της κι άλλο και μάλιστα θεό, αφού θεός έμελλε να γεννηθεί. Με την κοιλιά στο στόμα, η Λητώ περιπλανιόταν από τόπο σε τόπο, παρακαλώντας κάπου να σταθεί να γεννήσει. Στη σειρά, της αρνήθηκαν Κρήτη, Αθήνα, Αίγινα, Εύβοια, Σκόπελος, Άθως, Πήλιο, Σαμοθράκη, Ίδα (κοντά στην Τροία), Σκύρος, Φώκαια, όλες οι πόλεις, όλα τα βουνά, όλα τα νησιά. Απελπισμένη στράφηκε στην αδελφή της, την περιπλανώμενη Δήλο.

Εκείνη δέχτηκε. Δεν είχε τίποτα να φοβηθεί από την Ήρα, αφού κατάντησε νησί, επειδή είπε όχι στον Δία. Πώς όμως η Λητώ να γεννήσει πάνω στη Δήλο, έτσι καθώς την παράδερναν τα κύματα, την ταρακουνούσαν και την πήγαιναν πέρα δώθε; Είχε έρθει η ώρα του Δία να κάνει κάτι:

Τέσσερις κολόνες ορθώθηκαν από τον βυθό της θάλασσας και στήριξαν την Δήλο να μένει στο εξής ακίνητη, στη σημερινή της θέση. Η Λητώ είχε βρει πια τόπο να γεννήσει. Και ήρθαν να τη βοηθήσουν άλλες θεές, παλιές και νέες: Η Ρέα, η Θέμιδα, η Αμφιτρίτη ανάμεσά τους. Όμως, η Λητώ και πάλι δεν μπορούσε να γεννήσει. Επτά μερόνυχτα ταλαιπωριόταν χωρίς να μπορεί να λευτερωθεί. Οι άλλες κατάλαβαν ότι έπρεπε να βρεθεί η Ειλείθια, η θεά της γέννας, για να ξεπεραστεί το πρόβλημα. Την είχε απομονώσει η Ήρα, στον Όλυμπο, μέσα σε ένα χρυσό σύννεφο, να μη βλέπει και να μην ακούει τι γίνεται στον κόσμο. Έστειλαν την Ίριδα να τη βρει. Πείστηκε να πάει. Γεννήθηκε ο θεός Απόλλωνας. Την επόμενη μέρα, στο διπλανό νησί (τη Ρήνεια), γεννήθηκε η Άρτεμη. Η Δήλος έγινε τόπος λατρείας του Απόλλωνα, του θεού του φωτός.

(τελευταία επεξεργασία, 11 Δεκεμβρίου 2020)